

РЕШЕНИЕ

№ 23587

гр. София, 14.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7912** по описа за **2024** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. А. М. с ЕГН [ЕГН], чрез адв.М. В., срещу Решение №5607 от 04.12.2023г. постановено по НАХД № 14421/2023г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 112 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № (НП) 23-4332-020440 от 12.09.2023г., издадено от Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР.

Решението се обжалва с подробни доводи за неговата неправилност, като постановено при съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материално-правните разпоредби. Твърди се, че същото е постановено при непълнота на доказателствения материал и неизяснена фактическа обстановка. Излагат се съждения за нарушение на императивните изисквания на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Възражава се и срещу обстоятелството, че АУАН е съставен от свидетел, който не е очевиден на нарушението. Моли съда да отмени решението на СРС и потвърденото с него НП, а в условия на алтернативност – делото да бъде върнато на друг състав на СРС. Претендира се присъждане на разноски за две инстанции.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. В., която поддържа жалбата. Моли за отмяна на решението на СРС като неправилно по съображения, изложени в жалбата. Претендира присъждане на разноски, за което представя списък.

Ответникът по касационната жалба - Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР, редовно призован, не е изразил становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Участващият в производството прокурор Д. от СГП счита, че решението на районния съд е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XVI касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С Наказателно постановление 23-4332-020440 от 12.09.2023г., издадено от Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР на касатора, на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП, са наложени две административни наказания - „глоба“ в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, за това, че на 17.06.2023 г. в 14:21 часа, М. управлявал лек автомобил Марка „М.“, с рег. [рег.номер на МПС], в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Срещу сградата на 174 Детска градина „Фют“ автомобилът се движил със скорост от 105 км/ч при ограничение от 50 км/ч за населено място, която се зачита като 102 км/ч след като е приспаднал 3% толеранс в полза на водача. Нарушението било заснето с АТСС ARH CAM S1, представляващо мобилна система за видеоконтрол, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа изправност. След установяване собственика на посочения автомобил, жалбоподателят М. е поканен да се яви в сградата на ОПП СДВР, което той направил на 28.08.2023г., като М. лично декларирал с декларация по чл. 188 от ЗДвП, че той лично е управлявал собствения си автомобил на 17.06.2023 г. в 14:21 часа. На лицето е съставен АУАН за осъществено нарушение на чл. 21, ал. 1, вр. чл. 182, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, а въз основа на него - оспореното наказателно постановление .

Въз основа на събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства, СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като АУАН и НП изхождат от

компетентни длъжностни лица. В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. Обсъдил е всички наведени възражения в жалбата и е мотивирал приемането им или не. С тези изводи и мотиви е потвърдил издаденото наказателно постановление.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя.

Съдът, в настоящия състав, констатира, че възраженията, наведени в касационната жалба са идентични с първоначалната, с която е сезиран състава на СРС, и както бе споменато по-горе, същият е обсъдил всички от тях. Изводите на първостепенния съд се споделят изцяло от касационната инстанция, поради което не намира за необходимо да ги преповтаря.

Предвид изложеното, съдът счита, че оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, но пред настоящата не са претендирани от ответника по касация. Ето защо, съдът не следва да присъжда такива.

Водим от горното, Административен съд София-град, XVI-и касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.12.2023г. по НАХД № 14421/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.